

అమరసందేశము!

= డాక్టర్ డి. సూర్యభగవానులు =

‘స్వర్గమునకన్న ననుగన్న జననికన్న సర్వ మంగళకరము నా జన్మభూమి.’

అని పాడుతూవుంటే-తెలిగ్రామం వచ్చింది

మాధవరావుకు :

‘యుద్ధం ఆరంభమయింది! వెంటనే మీ తోడి సైనికుల్లో కలసి రావలసింది’ అని. భార్యతో చెప్పాడు: ‘నేను యుద్ధానికి వెళ్ళాలి’ అని.

‘యుద్ధం! అని స్థగిత అయింది.

ఒకసారి ఆ భయానక మారణ

హోమాలు, విషవాయువులు, యుద్ధ ధ్వనులు, గుండ్లు, ప్రేలుడులు, బాధలు, రక్తపాతాలు, పీనుగుల వెంట కళ్ల వెంట, గిర్మని తిరిగాయి.

మళ్ళిన నాడైతే అవుగాక! అతన్ని వెళ్ళాడే తనకెంత గౌరవం! ఎంత హోదా!! కారులో షికారు, డిన్నర్లకు ఆహ్వానాలు, మంచి మంచి రకరకాలైన దుస్తులు, రుచి కరమైన ఆహారాలు, ఫస్ట్ క్లాస్ ‘రిజర్వ్ డ్’ సినిమా ‘షో’ లూ! ఒక్క టేంట్టి? అన్నీ తనకు లభ్యమౌతాయి!! అంతా తనకు బ్రహ్మరథం పడ్డారు!!!”

“తొందరలేదు, శశీ! మీ తల్లిదండ్రులతో ఆలోచించే నీ నిర్ణయాన్ని నాకు చెబువు-” సీతారామయ్య పలికాడు; నలభై అయిదేళ్ల వ్యక్తనా పాతికేళ్ల యువతికి లోబడక తప్పలేదు!

“ఆలోచనదేనికి, సీతారామయ్య గారూ! ఇదే నా ‘తుదినిరయం’ మా వాళ్లతో ఆలోచించాల్సిన అవసరమేలేదు. నా అభిప్రాయమే వారి అభిప్రాయం!” దృఢంగా, నమ్మకంగా పలికింది శశీరేఖ.

“నిజంగానా, శశీ! అయితే నేనెంత అదృష్టవంతుణి? నువ్వంగీకరించలేమోనని భయపడ్డాను...” అని నలభై అయిదేళ్ల సీతారామయ్య నిర్ణయం వెనుక జరిగిన బాధల గాధలు, పాపం-శశికేం తెలుసు?

తల్లిదండ్రుల సమక్షాన పెద్దల ఆశీర్వాచనాలతో శశీరేఖ, సీతారామయ్య గారి భార్య అయింది. కట్న పికాచి కష్టమూ తొలిగిపోయింది.

యవ్వనం, వృద్ధాప్యాన్ని పెనవేసుక పోయింది!!

ఇంత జరుగుతున్నా ఆ రేళ్ల బిడ్డకు ఏమీ తెలియదు పాపం!

× × ×
కడసారి చూపుతో తన ఆ రేళ్ల బిడ్డను, భార్యను వదలి తోడి సైనికుల్ని కలుసుకున్నాడు.

× ×
ఇక ఆమెకు యీ ప్రపంచమంతా కృత్రిమమని నిరాదరణీయమని అనిపించింది. తన భర్త తన కళ్లకు కరువై నప్పటినుంచి యీ ప్రపంచం శూన్యం అనిపించింది. మరి ప్రపంచమంతా తన భర్తే అనుకున్నప్పుడు అతను లేని జీవితం శూన్యంకదూ!

× × ×
తన ప్రియున్నీ తన్నూ నిర్ణయతో వేరు పరిచిన యుద్ధాన్ని తలపోసింది. ఆ వచ్చిన కొంచంసేపు తెలిగ్రామాను ముక్కలుచేసింది. కాని ప్రయోజనం?

× × ×
ఆమె నిరాశా జీవితానికి తన ప్రియుని ప్రతిరూపం పుత్రుడు సంజ వెలుగు అయ్యాడు. కాని, ఆ వెలుగులో ఎంత కాలమని జీవించ గలదు జీవచ్ఛవంగా.

× × ×
కొన్నాళ్ళకు తన భర్త మాధవరావు విజయోత్సాహంతో గుమ్మం త్రొక్కాడు రేడియోలో వినిపిస్తూంది.

When you go home
Tell them and say
For your tomorrow
We gave our to day
ఇల్లు చేరిన నాఁడు మిరిల్లు చెప్పు!
డౌర! త్యజియించితిమి ఆత్మహర్ష మంద
వ రమానంబు మీ భవిష్యత్తుకొఱకు
తెలివిమై దానినిక తీర్చిదిద్దుకొనుడు.

(యుద్ధ డైరీలో ఒక పుట)